

Over de irrationele kant van geweld

Peter E. heeft 'een' moord gepleegd op 'een' vrouw. Waarom? Met *Uit het leven van de marionetten* houdt het Mechelse theater 't Arsenaal de brandend actuele vraag 'wat is irrationeel geweld?' boven de vlam.

Twee projectschermen waarop beelden van een stad en groen worden geprojecteerd, cultuur en natuur, ratio en dwangmatig instinct. Daarom heen - deels aan het zicht onttrokken - loopt een lange houten tafel. Als een kruisgang. Als een tribunaal. Aan het uiteinde de onderzoeksrechter. Hij ondervraagt de psycholoog waarbij Peter E., al jaren klant/patiënt was. Wat volgt is een lange flash back. Peter bekent aan zijn psycholoog de droom waarin hij zijn vrouw Katarina vermoordt. De psycholoog doet er wat lacherig over: een pilletje, eens goed slapen en wat minder drinken. Dat moet Peter ook horen van zijn vrouw, met wie hij een open relatie heeft waar vreemd gaan erbij hoort. "We hebben de spelregels uitgedacht maar we hebben het talent niet om het spel te spe-

■ **Thomas Bellinck en Katelijne Verbeke: vuurwerk als personages zelf theater spelen.**

len," zal Katarina in een zeldzaam moment van oprechtheid zeggen.

Uit het leven van de marionetten, gebaseerd op de gelijknamige film van Ingmar Bergman, blijft bij 't Arsenaal lang steken in degelijk maar wat energieloos verteltheater dat onder de Temesta's lijkt te zit-

ten. Het vuurwerk komt pas als ook in het leven van de personages theater erbij komt kijken: schrijnend grappig is de scène waarin Peter (een subtiel acterende Han Kerckhoffs) en Katarina (Katelijne Verbeke die met brio alle registers mag opentrekken) aan het ruziën gaan in het bijzijn van een vriend.

Aan het slot vermoordt Peter 'toevallig' een prostituee die 'toevallig' ook Katarina heet. De psycholoog verklaart dat zijn cliënt alleen maar in staat was tot die daad omdat hij in een ander, marginaal milieu terecht kwam. Daar houdt het stuk op, met antwoorden die er eigenlijk geen zijn, omdat verklaringen niet altijd rationeel zijn. Dat is het gevaarlijke aan de mens, die de marionet in zijn eigen leven is en zelf de touwtjes in handen heeft: ooit moet het knappen. De waarom-vraag is in zo'n gevallen al even zinloos als de daad. (LILA)

Tot 24 november in 't Arsenaal, Mechelen.
www.tarsenaal.be